
 ÖVERENSKOMMELSER MED FRÄMMANDE MAKTER.

N:o 5.

Konvention med Danmark om ömsesidigt utlämnande av förbrytare. Stockholm den 17 juni 1913.

(Ratificerad för Sveriges del den 20 juni 1913.)

Konvention.

Hans Majestät Konungen av Sverige och Hans Majestät Konungen av Danmark som överenskommit att avsluta en konvention om ömsesidigt utlämnande av förbrytare, hava för detta ändamål till sina fullmäktige utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin minister för utrikes ärendena, hans excellens greve *Johan Jakob Albert Ehrensvärd*;

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Sin envoyé extraordinaire och minister plénipotentiaire i Stockholm, kammarherre *Otto Christian Jacob Jørgen Brønnum Scavenius*;

vilka, därtill behörigen befullmäktigade, överenskommit om följande artiklar:

Konvention.

Hans Majestät Kongen af Danmark og Hans Majestät Kongen af Sverige, som er kommet overens om at afslutte en Konvention om gensidig Udlevering af Forbrydere, har i dette Øjemed udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Hans Majestät Kongen af Danmark:

Kammarherre *Otto Christian Jacob Jørgen Brønnum Scavenius*, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Stockholm;

Hans Majestät Kongen af Sverige:

Hans Excellence Greve *Johan Jakob Albert Ehrensvärd*, Hans Majestæts Udenrigsminister;

hvilke, behørigt befuldmægtigede, er kommet overens om følgende Artikler.

Art. 1.

De höga kontraherande parterna förbinda sig att i enlighet med nedan angivna regler ömsesidigt utlämna personer som äro dömda, tilltalade eller misstänkta för någon av nedan uppräknade förbrytelser, förutsatt att sådan förbrytelse enligt såväl den ena som den andra statens lagar är belagd med svårare straff än fängelse, nämligen:

1. Eftergörande eller förfalskning av gångbara mynt eller penningssedlar, anskaffande av verktyg därtill; utprångling av eftergjorda eller förfalskade mynt eller penningssedlar.

2. Förfalskning av allmänna eller enskilda handlingar, olovligt brukande av falska handlingar.

3. Eftergörande eller förfalskning av allmänna stämplat eller märken, anskaffande av verktyg därtill, olovligt bruk av sådana stämplat eller märken.

4. Mened eller falsk utsaga.

5. Mord (barnamord däri inbegripet), dråp.

6. Fosterfördrivning, brottsligt förfarande av kvinna vid barnafödande.

7. Utsättande av personer i hjälplöst tillstånd.

8. Förgiftning, spridande av hälsofarliga varor.

9. Förorsakande av farlig smittosam sjukdom hos människor eller husdjur, uppsåtligt påförande å någon av venerisk sjukdom.

10. Misshandel varå skada följt.

11. Olovligt berövande av annans frihet.

Art. 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til i Overensstemmelse med de nedenfor angivne Regler gensidigt at udlevere til hinanden Personer, der ere dømte, tiltalte eller sigtede for nogen af de nedenfor opregnede Forbrydelser, forudsat at der for saadan Forbrydelse saavel efter den ene som efter den anden Stats Lovgivning er foreskrevet højere Straf end Fængsel, nemlig:

1. Eftergørelse eller Forfalskning af gangbare Mønter eller Pengesedler, Anskaffelse af Redskaber hertil; Udgivelse af eftergjorte eller forfalskede Mønter eller Pengesedler;

2. Dokumentfalsk, Benyttelse af falskt eller forfalsket Dokument;

3. Eftergørelse eller Forfalskning af offentlige Stempler eller Mærker, Anskaffelse af Redskaber hertil; Misbrug af saadanne Stempler eller Mærker;

4. Mened, falsk Forklaring.

5. Mord (derunder Barne-mord), Drab;

6. Fosterfordrivelse, uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel;

7. Hensættelse af Personer i hjælpeløs Tilstand;

8. Förgiftning, Udbredelse af sundhedsfarlige Varer;

9. Forvoldelse af farlig smittosom Sygdom blandt Mennesker eller Husdyr, forsætlig Paaførelse af venerisk Sygdom;

10. Legemsfor nærmelse, der har Skade til Følge; Legemsbeskadigelse;

11. Ulovlig Frihedsberøvelse;

12. Rättstridigt skiljande av barn under 15 år från föräldrars eller annans vård.

13. Understickande eller förbytande av barn.

14. Våld eller hot för att tvinga någon att något göra, tåla eller underlåta.

15. Våldtäkt.

16. Otukt, förövad med otillräknelig person eller med den, som är i medvetslöst tillstånd, eller med barn under 15 år eller med annan, till vilken den brottslige stått i särskild ställning.

17. Koppleri.

18. Blodskam.

19. Tvegifte.

20. Falsk angivelse, falskt åtal.

21. Stöld, inbrott, olovlig befattning med stulet gods.

22. Rån.

23. Bedrägeri, förskingring, trolöshet mot huvudman.

24. Förorsakande av eldsvåda, förödelse medelst sprängämne, översvämning, järnvägs- eller spårvägsolycka eller sjöolycka; framkallande av fara för sådan skadegörelse eller olycka.

25. Olovligt handhavande av sprängämnen.

26. Myteri.

27. Förande av falsk skepps-dagbok.

För förbrytelse, som nedan sägs, skall utlämning kunna påfordras även om förbrytelsen icke är be-lagd med svårare straff än fäng-else, nämligen:

28. Bortförande av kvinna un-der 18 år, även med hennes vilja, i uppsåt att förmå henne till otukt.

12. Retsstridig Unddragelse af Barn under 15 Aar fra Forældres eller andre rette vedkommendes Værge;

13. Underskyden af Barn;

14. Ved Vold eller Trusel at tvinge nogen til at gøre, taale eller undlade noget;

15. Voldtægt;

16. Utugt, forøvet med sinds- syg, bevidstløs eller iøvrigt util- regnelig Person eller med Barn under 15 Aar, samt Utugt, øvet under Misbrug af særlig Stilling eller Forhold;

17. Rufferi;

18. Blodskam;

19. Bigami;

20. Falsk Angivelse, falsk Klagemaal;

21. Tyveri, Hæleri og ulovlig Omgang med stjaalet Gods;

22. Røveri;

23. Bedrageri, Underslæb eller Misbrug af Tillid;

24. Forvoldelse af Ildebrand, Sprængning, Oversvømmelse, Jernbane-, Sporvogns- eller Sø- ulykke, eller Fremkaldelse af Fare for saadant;

25. Ulovligt Forhold med Hen- syn till Sprængstoffer;

26. Mytteri;

27. Falsk Tilførsel til eller Forfalskning af Skibsdagbog.

For følgende Forbrydelser skal Udlevering kunne kræves, selv- om der for vedkommende For- brydelse ikke maatte være fore- skrevet højere Straf end Fængsel, nemlig:

28. Bortførelse i utugtigt Øje- med af Kvinde under 18 Aar, selv med hendes Samtykke;

29. Tukt och sedlighet sårande handling, varav allmän förargelse eller fara för annans förförelse kommit.

30. Snatteri.

31. Brott av konkursgäldenär, dock icke oordentlighet i avseende å bokföring.

32. Uppsåtlig skadegörelse å annans egendom.

33. Anträdande av resa med fartyg, som varit i sådant skick att uppenbar livsfara för de ombordvarande förelegat.

Vad nu sagts om förpliktelse att utlämna för vissa brott skall även gälla om försök till eller delaktighet i de brott.

Art. 2.

Utlämning skall vidare kunna påfordras ifråga om personer, som äro dömda, tiltalade eller misstänkta för brott mot militär strafflag, för såvitt den straffbara handlingen, begången av någon, som icke är underkastad militär strafflag, kunnat föranleda utlämning enligt art. 1.

Likaledes må utlämning kunna påfordras ifråga om dem, som äro dömda, tiltalade eller misstänkta för brott enligt 10 kap. svenska strafflagen eller 12 kap. danska strafflagen för såvitt den straffbara handlingen, bedömd enligt strafflagarna i övrigt, kunnat jämlikt art. 1 föranleda utlämning.

Art. 3.

Utlämning sker icke från någondera staten för förbrytelse begången å dess eget territorium.

29. Utugtige Handlinger, der krænke Blufærdighed eller give offentlig Forargelse;

30. Tyveri af Genstande under 15 Kr.s Værdi;

31. Forbrydelse mod Konkurslovgivningen, dog ikke uordentlig Bogføring;

32. Forsætlig Beskadigelse af fremmed Ejendom;

33. Gaaen til Søs med Fartøj, som har saadanne Mangler, at Rejsen er forbunden med aabenbar Livsfare for de ombordværende.

Foranstaande Regler om Forpligtelse till at udleverer gælde ogsaa for Forsøg eller Meddelagtighed.

Art. 2.

Udlevering skal endvidere kunne kræves af Personer, der ere dømte, tiltalte eller sigtede for Overtrædelse af den militære Straffelov, forsaavidt den straffbare Handling kunde berettigede til at kræve Udlevering efter Art. 1, hvis den var begaaet af en Person, der ikke var den militære Straffelov undergivet.

Udlevering kan ligeledes kræves af Personer, der ere dømte, tiltalte eller sigtede for Overtrædelse af 10' Kapitel i den svenske Straffelov eller 12' Kapitel i den danske Straffelov, forsaavidt den straffbare Handling, bedømt efter Straffelovgivningen iøvrigt kunde berettigede til Udlevering efter Art. 1.

Art. 3.

Udlevering sker ikke fra nogen af Staterne for Forbrydelse, begaaet paa dens eget Territorium.

Är det brott, för vilket utlämning begärts, begånget utom den reklamerande statens territorium, skall utlämning medgivnas endast i fall lagstiftningen i den stat, till vilken framställningen gjorts, under motsvarande omständigheter tillåter rättsligt beivrande av dylik handling, när den begåtts utanför dess territorium.

Utlämning må i intet fall kunna av den ena staten påfordras för brott, begånget ombord å fartyg, hemmahörande i den andra staten, med mindre brottet enligt lagen i fartygets hemland icke kan där beivras.

Art. 4.

Ingen av de höga kontraherande parterna utlämnar till den andra sina egna undersåter; och förbehåller sig därjämte vardera staten rätt att vägra utlämning av utlämning, som haft fast hemvist i landet under de senaste två åren, med mindre utlämningsframställningen angår en straffbar handling, som begåtts, innan han bosatt sig i landet.

Art. 5.

Utlämning äger icke rum för någon politisk förbrytelse.

Till politiska förbrytelser räknas icke mord, mordförsök eller dråp å ettdera rikets statsöverhuvud eller någon till dennes familj hörande person.

Art. 6.

Utlämning äger icke rum för förbrytelse, på vilken de särskilda

Er den Forbrydelse, for hvilken Udlevering begæres, begaaet udenfor den reklamerende Stats Territorium, skal Udlevering kun indrømmes, hvis Lovgivningen i den Stat, til hvilken Begæringen rettes, under tilsvarende omstændigheder tilsteder Retsfølgning med Hensyn til saadan Handling, naar den er begaaet udenfor dens Territorium.

Udlevering kan ikke af den ene Stat kræves for Forbrydelse, begaaet ombord paa et Fartøj, der er hjemmehørende i den anden Stat, medmindre Forbrydelsen icke kan forfølges i Hjemstaten efter dennes Lovgivning.

Art. 4.

Ingen af de høje kontraherende Parter udleverer sine egne Under-saatter til hinanden; hver af Staterne forbeholder sig derhos at kunne nægte Udlevering af Udlænding, der har haft fast Bopæl i Landet i de 2 sidste Aar, medmindre Begæringen angaar en strafbar Handling, der er begaaet før hans Bosættelse i Landet.

Art. 5.

Udlevering kan ikke kræves for nogen politisk Forbrydelse.

Til politiske Forbrydelser henregnes icke Mord, Forsøg paa Mord eller Drab af ett af Rigernes Statsoverhoved, eller nogen til dettes Familie hørende Person.

Art. 6.

Udlevering kan ikke kræves for Forbrydelse, paa hvilken de sær-

reglerna i tryckfrihetslagstiftningen äro tillämpliga.

lige Regler i Lovgivningen om Pressens Brug ere anvendelige.

Art. 7.

I fråga om huruvida en förbrytelse skall anses vara av beskaffenhet att utlämning därför icke skall, enligt vad i art. 5 eller 6 sagts, äga rum, tillkommer avgörandet den part, hos vilken begäran om utlämnande framstälts.

Art. 7.

Spøragsmaal om, hvorvidt en Forbrydelse er en saadan, at Udlevering efter Art. 5 eller Art. 6 ikke kan kræves, afgøres af den Part, for hvilken Begæring om Udlevering fremsættes.

Art. 8.

Utlämning äger icke rum:

1) om i den stat, hos vilken framställningen göres, redan dessförinnan meddelats dom eller beslutats åtal angående den förbrytelse, för vilken utlämning begäres;

2) om rätten att anställa talan, avsäga straffdom eller verkställa ådömt straff skulle vara bortfallen genom preskription enligt lagen i den stat, hos vilken framställningen göres.

Art. 8.

Udlevering kan icke kræves:

1. Hvis der i den Stat, for hvilken Begæring om Udlevering fremsættes, allerede forinden er afsagt Dom eller besluttet Tiltale med Hensyn til den Forbrydelse, for hvilken Udlevering begæres.

2. Hvis Retten til at iværksætte Tiltale, afsige Straffedom eller fuldbyrde idømt Straf maatte være bortfalden ved Forældelse efter den Stats Lovgivning, for hvilken Begæringen fremsættes.

Art. 9.

Är den, om vilkens utlämnande är fråga, i den stat, till vilken framställningen skett, slutligen dömd för någon annan straffbar handling än den, för vilken utlämningen begäres, äger utlämning ej rum, innan vederbörande till fullo avtjänat det ådömda straffet; dock äge den andra staten påfordra, att han för rannsaktions undergående provisoriskt utlämnas till densamma mot det att denna stat förbinder sig att omedelbart, efter det han därstädes blivit slutligen dömd, återlämna honom till myndighet i den

Art. 9.

Er den Person, om hvis Udlevering der er Spøragsmaal, i den Stat, for hvilken Begæring fremsættes, endelig dømt for en anden strafbar Handling end den, for hvilken Udlevering begæres, kan Udlevering ikke kræves, for den paagældende fuldtud har udstaaet den ham idømte Straf. Dog er den anden Stat berettiget til at kræve, at han af Hensyn til den paagældende Undersøgelse, foreløbigt udleveres til denne Stat, mod at den forpligter sig til umiddelbart efter, at han er bleven endeligt dømt der, at tilbage-

stat, därifrån han sålunda utlämnats.

Är den, vilkens utlämnande begäres, i den stat, hos vilken framställningen skett, ställd under åtal för annat brott, ankomme på den stat att avgöra, huruvida utlämning må ske, innan det åtal slutligen avgjorts.

Art. 10.

Ingen, som utlämnats från det ena riket till det andra, skall kunna i detta åtalas eller straffas för någon annan före utlämnandet begången straffbar handling än den, för vilken han utlämnats, eller oavsett det i artikel 12 andra stycket angivna fall, utlämnas vidare till en tredje makt, med mindre han inför domstol eller eljest fritt och offentligen givit sitt samtycke därtill eller, sedan han slutligen frikänts eller efter till fullo avtjänat straff försatts på fri fot, antingen, oaktat hinder icke mött, underlåtit att lämna landet inom loppet av en månad eller ock återvänt dit, sedan han en gång lämnat det. Dock vare den stat, som beviljar utlämningen, därest så påfordras, skyldig att i samband därmed medgiva den andra staten att bestraffa den utlämnade jämväl för annat brott än som i art. 1 sägs, såvitt utlämning icke enligt denna konvention i övrigt kan vägras.

Under den tid av en månad, varom i föregående stycke sägs, må, såframt den utlämnade icke gör sig skyldig till nytt brott, icke något som helst hinder läg-

levera ham till Myndighederne i den Stat, hvorfra han saaledes er udleveret.

Er den, hvis Udlevering begæres, i den Stat, for hvilken Begæring fremsættes, sat under Tiltale for en anden Forbrydelse, tilkommer det denne Stat at afgøre, hvorvidt Udlevering skal ske, inden Sagen er endelig afsluttet.

Art. 10.

Ingen, der er udleveret fra den ene Stat til den anden, skal i denne kunne tiltales eller straffes for nogen anden, forinden Udleveringen begaaet straffbar Handling end den, for hvilken han er udleveret, eller, bortset fra det i Art. 12, 2. Stk. angivne Tilfælde, udleveres videre til en tredje Stat, medmindre han inden Retten eller iøvigt frit og offentligt har givet sit Samtykke dertil, eller han, efter at være bleven endelig frikendt eller efter at være løsladt efter fuldt udstaaet Straf, enten undlader — nagtet ingen Hindring foreligger — at forlade Landet inden 1 Maanedes Forløb eller efter engang at have forladt det paany vender tilbage. Dog skal den Stat, som indrømmer Udleveringen, være forpligtet til, hvis dette kræves, i Forbindelse dermed at tillade den anden Stat at straffe den udleverede Person tillige for andre Overtrædelser end de i Art. 1 omhandlede, saafremt Udlevering ikke kan nægtes efter denne Konvention iøvrigt.

Indenfor den i foregaande Stykke omtalte Frist af 1 Maaned, maa der, saafremt den udleverede ikke gør sig skyldig i ny Forbrydelse, ikke lægges ham nogen-

ges för honom, att, därest han så önskar, lämna landet.

Den utlämnade må icke för det brott, för vilket han utlämnats, ställas under tilltal inför domstol, vilken endast för tillfället eller för särskilda undantagsförhållanden förlänats befogenhet att döma i mål av sådan beskaffenhet.

Då utlämning medgifves för brott mot militär strafflag eller för brott enligt 10 kapitlet svenska strafflagen eller 12 kapitlet danska strafflagen, må uppställas såsom villkor att den utlämnade endast kan straffas för den brottsliga handlingen i den omfattning, den är straffbar enligt strafflagstiftningen i övrigt.

Art. 11.

Begäran om utlämning framställles på diplomatisk väg. Framställningen skall innehålla upplysning om vederbörande persons statsborgarskap och vara åtföljd, i original eller styrkt avskrift, av ett antingen av domstol meddelat fällande utslag eller ock av domstol eller annan behörig myndighet meddelat beslut, som innebär förordnande om häktning, med noggrant angivande av brottets beskaffenhet, samt tiden och orten för detsamma. Därjämte skall framställningen, vara åtföljd av skriftlig uppgift om de i den reklamerande staten gällande straffbestämmelser, som äro tillämpliga på förbrytelsen, samt, såvitt möjligt, av den reklamerade personens signalement. Särskild bevisning rörande den reklamerade personens brotts-

somhelst Hindring i Vejen for, hvis han ønsker det, at forlade Landet.

Den udleverede Person maa ikke for den Forbrydelse, for hvilken han er udleveret, sættes under Tiltale for en Domstol, der alene for dette Tilfælde eller for bestemt undtagne Forhold er udrustet med Myndighed til at dømme i en saadan Sag.

Hvis Udlevering indrømmes for Overtrædelse af den militære Straffelov eller for Overtrædelse af 10' Kapitel i den svenske Straffelov eller 12' Kapitel i den danske Straffelov, kan det opstilles som Vilkaar, at den udleverede Person kun kan straffes for Handlingen i det Omfang, hvori den er strafbar efter Straffelovgivningen iøvrigt.

Art. 11.

Begæring om Udlevering fremsættes ad diplomatisk Vej. Begæringen skal indeholde Oplysning om den paagældene Persons statsborgerlige Forhold og være ledsaget, i Original eller i bekræftet Afskrift, af enten en af en Domstol afsagt domfældende Dom eller en af en Domstol eller anden kompetent Myndighed udfærdiget Beslutning, der gaar ud paa Fængsling eller Paagribelse, med nøjagtig Angivelse af Forbrydelsens Beskaffenhed samt Tiden og Stedet for samme. Derhos skal Begæringen være ledsaget af en Afskrift af de i den reklamerende Stat gældende Straffebestimmelser, som ere anvendelige paa Forbrydelsen, samt saavidt muligt af den reklamerede Persons Signalement. Særskilt Bevis for den reklamerede Per-

lighet skall icke i något fall kunna påfordras.

sons Skyld kan i intet Tilfælde kræves.

Art. 12.

Skulle så hända, att beträffande en person, om vars utlämnande på grund av denna konvention framställning gjorts av någondera parten, liknande framställning gjorts jämväl av en eller flera andra stater, tillkommer det den stat, till vilken framställningarna gjorts, att avgöra, vilkendera av dem bör lämnas företräde.

I fall flera stater begärt utlämning av samma person för olika brott, skall vid utlämnings beviljande till den ena staten kunna såsom villkor föreskrivas, att personen skall efter utståndet straff i sistnämnda stat vidare utlämnas till annan stat.

Art. 13.

Innan formelig utlämningsbegäran framställes, skall, i trängande fall och särskilt när fara är för handen att vederbörande skall undkomma, i Sverige Konungens befallningshavande, polismästare, borgmästare och kronofogdar samt i Danmark amtmän, polisdirektören i Köpenhamn, chefen för statspolisen, polismästare och förhørsdomare genom direkt framställning till varandra medelst post eller telegraf kunna begära provisorisk häktning av en förbrytare. Sådan framställning om provisorisk häktning skall innehålla upplysning om den förbrytelse, som lägges personen till

Art. 12.

Skulde det inträffa, at der med Hensyn til en Person, om hvis Udlevering i Henhold til nærværende Konvention Begæring er fremsat af en af Parterne, fremsættes lignende Begæring tillige af en eller flere andre Stater, tillkommer det den Stat, for hvilken Udleveringsbegæringerne ere fremsatte, at afgøre, hvilken af dem, der skal nyde Forret.

Hvis flere Stater have begæret Udlevering af den samme Person for forskellige Forbrydelser, skal det ved Udleveringens Bevilgelse til en af Staterne kunne foreskrives som Vilkaar, at Personen efter udstaaet Straf i sidstnævnte Stat skal videreudleveres til en anden Stat.

Art. 13.

Forinden formelig Udleveringsbegæring fremsættes, skulle i paatrængende Tilfælde og særlig, naar vedkommendes Undvigelse er at befrygte, i Sverige Kongens Befalingshavende*), Politimestre, Borgmestre og Kronefogder og i Danmark Amtmænd, Politidirektøren i København, Chefen for Statspolitiet, Politimestre og Forhørsdommere ved direkte Henvendelse til hverandre pr. Post eller Telegraf kunne begære foreløbig Fængsling af en Forbryder. En saadan Begæring om foreløbig Fængsling skal indeholde Oplysning om den paagældende Forbrydelse, Tiden og Stedet for

*) det er: Overstatholderen i Stockholm og Landshøvdingen.

last, tiden och orten för densamma, meddelande att utslag eller beslut, varom i artikel 11 sägs, föreligger, samt, om möjligt, upplysning om vederbörande persons statsborgarskap ävensom hans signalement. Vidare skall framställningen innehålla tillkännagivande, att framdeles formlig begäran om vederbörandes utlämning kommer att framställas.

Har häktning i enlighet med vad nu sagts ägt rum, och har icke inom tre veckor efter häktningen formlig begäran om den häktades utlämnande framställts hos utrikesdepartementet i den stat, där häktningen skett, skall denna stat vara berättigad att lösgiva den häktade.

Art. 14.

Har utlämning beviljats, åligger det den stat, som begärt utlämningen, att avhämta vederbörande person inom tre veckor efter mottaget meddelande att utlämningen kan omedelbarligen verkställas. Sker det ej, vare den andra staten berättigad att lösgiva personen ifråga.

Art. 15.

Alla i förvar tagna föremål, som den reklamerade personen vid sitt häktande hade i sin besittning, och vilka kunna antagas vara av betydelse såsom bevismedel beträffande den förbrytelse, som lägges honom till last, eller vilkas utbekommande målsäganden kan tänkas påfordra, skola, därest utlämning beviljas, samtidigt med den reklamerade

samme, Meddelelse om, at en saadan Dom eller beslutning som omtalt i Art. 11 foreligger, samt om muligt, Oplysning om den paagældende Persons statsborgerlige Stilling saavelsom hans Signalement. Endvidere skal Begæringen indeholde Tilkendegivelse af, at der senere vil blive fremsat formelig Begæring om vedkommendes Udlevering.

Har Fængsling i Henhold til foranstaaende Bestemmelse fundet Sted, og der ikke inden 3 Uger fra Fængslingen er fremkommet en formelig Begæring om den fængsledes Udlevering til Udenrigsministeriet i den Stat, hvor Fængslingen er sket, skal sidstnævnte Stat være berettiget til at løslade den fængslede.

Art. 14.

Naar Udlevering er indrømmet, paahviler det den Stat, der har begæret Udleveringen, at afhente vedkommende Person inden 3 Uger efter modtagen Meddelelse, om, at Udlevering nu kan finde Sted. Hvis dette ikke sker, skal den anden Stat være berettiget til at løslade den paagældende Person.

Art. 15.

Alle i Forvaring tagne Genstande, som den reklamerede Person ved Fængslingen var i Besiddelse af, og som enten kunne antages at være af Betydning som Bevismiddel for vedkommende Forbrydelse eller at kunne kræves udleverede af den ved Forbrydelsen fornærmede, skulle, saafremt Udlevering bevilges, samtidigt med den reklamerede

personen överlämnas till det andra rikets myndigheter.

Tredje mans rätt till nämnda föremål förbehålles likväl oförkränkt, och skola desamma, där ej särskilda omständigheter föranleda annat förfarande, efter rannsakingens slut kostnadsfritt återställas till den, som är berättigad mottaga dem.

Art. 16.

Vill den ena av de fördragslutande staterna, till vilken någon utlämnats, att denne skall utan hinder av villkor, varom i artikel 10 förmåles, ställas till ansvar för något annat före utlämningen förövat brott än det, varför utlämningen skett, eller vidare till en tredje stat utlämnas, skall tillstånd härtill på diplomatisk väg inhämtas; och skall framställningen innehålla eller åtföljas av uppgift å förbrytelsens beskaffenhet samt tiden och orten för densamma. Sådant tillstånd skall lämnas jämväl för annat brott än som i art. 1 säges, såvitt utlämning icke enligt denna konvention i övrigt kan vägras.

Art. 17.

Då det under handläggningen i det ena riket av ett brottmål angående en icke politisk förbrytelse finnes nödvändigt att avhöra vittnen, som uppehålla sig i det andra riket, eller att där anställa någon annan undersökningsåtgärd, skola i Sverige domstolarna och vederbörande åklagare samt i Danmark domstolarna vara berättigade att genom direkt hän-

Person övergives til det andet Lands Myndigheder.

Dog forbeholdes Trediemands Rettigheder med Hensyn til ovennævnte Genstande, og disse skal, hvor ikke særlige Omstændigheder begrunde en anden Fremgangsmaade, efter Sagens Tilendringelse uden Omkostninger tilbageleveres til den til Modtagelsen berettigede.

Art. 16.

Ønsker en af de kontraherende Parter, til hvilken en Person er udleveret, at denne, uden Hensyn til de i Art. 10 omtalte Vilkaar, skal drages til Ansvar for en anden forinden Udleveringen begaaet Forbrydelse, end den, for hvilken Udlevering er sket, eller udleveres videre til en tredje Stat, skal Tilladelse hertil indhentes ad diplomatisk Vej. Begæringen skal indeholde eller ledsages af Oplysning om Forbrydelsens Beskaffenhed samt om Tiden og Stedet for samme. Saadan Tilladelse skal tillige meddeles for andre Overtrædelser end de i Art. 1 omhandlede, hvis Udlevering ikke kan nægtes efter denne Konvention iøvrigt.

Art. 17.

Naar det i den ene Stat ved Behandlingen af en Straffesag angaaende en ikke-politisk Forbrydelse findes nødvendigt at afhøre Vidner, som opholde sig i den anden Stat, eller der at anstille nogen anden Undersøgelse til Oplysning i Sagen, skulle i Sverige Domstolene og vedkommende paataleberettigede Anklagere (åklagare) samt i Danmark

vändelse till domstolarna i det andra riket sådant begära, och skall framställningen efterkommas i den utsträckning, som lagen i den stat, hos vilken framställningen göres, det tillåter. I dessa fall skall det åligga den domstol, hos vilken begäran framställts, att såvitt möjligt giva den myndighet, som begärt åtgärden, underrättelse i god tid om tid och plats för förrättningens verkställande.

Art. 18.

Om under handläggningen i det ena riket av ett brottmål av icke politisk beskaffenhet personlig inställelse av ett vittne från det andra riket är av nöden eller önskas, skola myndigheterna i det rike, där vittnet är bosatt, uppmana vittnet att efterkomma den kallelse, som varder detsamma meddelad; och skall vittnet, i händelse av samtycke, erhålla reseersättning och traktamente i överensstämmelse med de taxor och bestämmelser, som gälla i det rike, varest förhöret skall äga rum, såvida icke vederbörande myndighet därstädes skulle anse sig böra tillerkänna vittnet ett större ersättningsbelopp.

Icke i något fall må ett vittne, av vad nationalitet det än är, som, till följd av kallelse emottagen i det ena riket, frivilligt inställt sig inför domstol i det andra, därstädes tilltalas eller häktas för tidigare förbrytelser eller på grund av äldre dom eller

Domstolene være berettigede til ved direkte Henvendelse til vedkommende Domstol i det andet Land at begære Foretagelse af de fornødne Vidneafhøringer eller andre Undersøgelser, og Anmodningen skal da efterkommes i den Udstrækning, som Loven i den Stat, til hvilken Anmodningen rettes, tillader det. I dette Tilfælde paahviler det den Domstol, til hvilken saadan Begæring fremkommer, saavidt muligt, at give den Myndighed, der har fremsat Begæringen, betimelig Underretning om Tid og Sted for Forretningens Afholdelse.

Art. 18.

Findes det i den ene Stat ved Behandlingen af en Straffesag angaaende en ikke-politisk Forbrydelse nødvendigt eller ønskeligt at fremstille et Vidne personligt fra den anden Stat, skulle Myndighederne i den Stat, hvor Vidnet er bosat, opfordre Vidnet til at efterkomme den Anmodning, som rettes til ham.

I Tilfælde af Samtykke skal Omkostningerne ved Rejsen og Opholdet godtgøres Vidnet i Overensstemmelse med de Takster og Reglementer, som ere gældende i den Stat, hvor Afhøringen skal finde Sted, medmindre vedkommende Myndighed her finder at burde tilstaa ham en højere Godtgørelse.

I intet Tilfælde skal et Vidne, af hvad Nation det end er, som, efter en til samme i den ene Stat rettet Anmodning, frivilligt giver Møde for nogen Domstol i den anden Stat, dersteds kunne forfølges eller fængsles for tidligere Forbrydelser eller paa Grundlag

i anledning av påstådd medbrottslighet i de handlingar, som äro föremål för den rannsaking, i vilken vittnet skall höras.

af en äldre Dom eller i Anledning af en paastaaet Medskyld i de Handlinger, som ere Genstand för den Retssag, hvori han skal afhøres som Vidne.

Art. 19.

Om under handläggningen i det ena riket av brottmål, som icke rör en politisk förbrytelse, det anses nödvändigt eller nyttigt att erhålla del av sådana bevisningsföremål eller handlingar, som finnas i förvar hos myndigheterna i det andra riket, skall begäran därom efterkommas, såvida ej i visst fall betänkligheter här emot möta.

Art. 19.

Naar det i den ene Stat under Behandlingen af en Straffesag, der angaar en ikke-politisk Forbrydelse, anses nødvendigt eller nyttigt at erholde meddelt Bevismidler eller Dokumenter, der bero hos Myndighederne i den anden Stat, skal saadan Begæring efterkommes, saafremt der ikke i det særlige Tilfælde findes Betænkeligheder herved.

Art. 20.

Skall en person från ettdera riket utlämnas till en tredje makt, och uppstår därvid behov av att han transporterats över det andra rikets område, må detta icke motsätta sig genomtransporten, med mindre personen i fråga är dess egen undersåte. Hemställan om medgivande till genomtransporten framställles på diplomatisk väg och skall vara åtföljd av vederbörligt utlämningsbeslut i original eller bestyrkt avskrift eller ock av handling, som i artikel 11 omförmäles. Detsamma gäller, om en person skall utlämnas från en tredje makt till någondera parten. Genomtransporten försiggår under beledsagande av tjänsteman tillhörande det rike, genom vilket transporten sker.

Art. 20.

Naar en Person fra den ene af de kontraherende Stater skal udleveres til en tredje Stat, og han i den Anledning skal transporteres over den anden Stats Omraade, maa denne ikke modsætte sig Gennemtransporten, medmindre den paagældende Person er denne Stats Undersaat. Anmodning om Tilladelse til saadan Gennemtransport fremsættes ad diplomatisk Vej og skal være ledsaget af behørig Udleveringsbeslutning i Original eller bekræftet Afskrift eller af et saadant Dokument, som omtales i Art. 11. Samme regel gælder, hvis en Person skal udleveres fra en tredje Stat til en af de kontraherende Parter. Gennemtransporten foregaar under Ledsagelse af Tjenstemænd tilhørende det Land, gennem hvilket Transporten foregaar.

Art. 21.

Kostnader, som föranledas av någon i denna konvention omförd åtgärd, bestridas av vardera parten inom dess område, med undantag av kostnaderna för sådan genomtransport, som omförmäles i art. 20.

Art. 22.

Denna konvention, som icke gäller för Island och de danska kolonierna och biländerna, skall ratificeras och skall träda i kraft tio dagar efter utväxlingen av ratifikationerna*) samt gälla, intill dess sex månader förflutit från det densamma blivit av någondera parten uppsagd.

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmäktige underskrivit denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm i två exemplar den 17 juni 1913.

ALBERT EHRENSVÄRD.
(L. S.)

Art. 21.

Udgifter, som föranlediges ved de i denne Konvention omhandlede Foranstaltninger, afholdes af hver Stat indenfor dens Omraade med Undtagelse af Udgifterne ved den i Art. 20 omhandlede Gennemtransport.

Art. 22.

Nærværende Konvention, der ikke er gældende for Island og de danske Kolonier og Bilande, skal ratificeres og træder i Kraft 10 Dage efter Udvekslingen af Ratifikationerne.

Den forbliver i Kraft i 6 Månedes, efter at den fra en af Siderne er bleven opsagt.

Til Bekræftelse heraf har de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget i Stockholm i to Eksemplarer, den 17 Juni 1913.

O. C. SCAVENIUS.
(L. S.)

N:o 6.

Deklarationer växlade med Tyskland rörande efterlysning av brottslingar. Stockholm och Berlin den 18 juni 1913.

Svensk deklaration.

Deklaration.

Mellan Kungl. Svenska Regeringen och Kejsrerliga Tyska Regeringen har träffats följande

Tysk deklaration.

Erklärung.

Zwischen der Kaiserlich Deutschen Regierung und der Königlich Schwedischen Regierung ist

*) Utväxlingen av ratifikationerna ägde rum i Stockholm den 21 juni 1913.